

April 2019

Kom mai du skjønne milde!

Da står vi på startstreken, og er klare for å suse inn i mai. Mai som er en rød måned. I Norge med mange flotte røde fridager. I Mali med temperaturer alt for langt oppe på den røde siden av gradestokken. Men april har vært en overraskende behagelig måned sånn temperaturmessig, så vi kan ikke klage så veldig.

Påskefeiring

Vi har nettopp feiret påske. Som alltid syns jeg det er flott å oppleve gleden og fellesskapet i menigheten på sånne store festdager. Det er mye sang. Det er vitnesbyrd om det Gud har gjort for oss i løpet av året. Det er en boblende glede som smitter, selv om jeg har litt mindre utholdenhet på sangene og dansene enn mange andre i menigheten. Og så er det like flott hvert år å se hele menigheten komme i like klær.

På langfredag hadde vi dåp av 17 ungdommer. Da går man liksom inn i påsken i medvind! Første påskedag skulle jeg preke. Nå har jeg fått meg noen flotte påskefigurer. De brukte jeg som utgangspunkt for prekenen. Jeg var veldig fornøyd med min kreative innfallsvinkel da jeg planla dette. Det meste gikk ganske greit, men en av figurene var litt vrien.

Figur forestiller Jesus som vasker en av disiplenes føtter på Skjærtorsdag. Jeg synes det er en nydelig figur, men jeg måtte lirke lenge før menigheten klarte å se hva det var. «Det er to menn som sitter og spiser sammen, og så har en plassert foten i matfatet?» var det litt nølende svaret jeg fikk etter hvert. Når de først hadde sagt det, så kunne til og med jeg se at det var akkurat det det var. To menn sitter på huk og spiser sammen, slik de ville spist sammen her, og den ene har foten i matfatet. Det er en veldig lite kjent historie fra Bibelen. Jeg tror nesten det må være en heller ukjent apokryf skrift. Da vi fikk oppklart at det ikke var et matfat, men et vaskefat, gikk alt så mye bedre. Igjen: KULTUR! Det overrasker meg stadig.

Samtidig med festen og gleden, så går det en undertone av uro. Det er noe som har vokst fram de senere årene. I forkant av jul og påske er det mye bønn om at det enda en gang må gå bra. At vi må få feire høytiden i glede. At det ikke må skje noe. Derfor gjorde nyhetene om angrepene

på kirker på Sri Lanka så stort inntrykk. Fordi det kunne skjedd her. Men det gjorde det ikke. Og vi kan glede oss, se fram til neste søndag, neste fest og fortsette å be om at vi må få feire den i fred og glede. Velsignelsen som alle sier til hverandre på en festdag: *Må Gud la oss få feire neste år også i fred og med god helse!* er ikke bare en frase. Det er et oppriktig ønske og ikke en selvfølgelighet.

Det er 7 år siden islamister fikk ordentlig forfeste i Mali. Selv med store FN-styrker i landet, så er det stadig angrep på militære, administrasjon og sivile. Enn så lenge har ikke kirkene eller de kristne blitt angrepet direkte. Men situasjonen i nabolandet Burkina Faso bekymrer. Der har to spanske prester blitt drept i vår, en i februar og en i mars. Søndag 28. april kjørte ti bevæpnede menn opp til en kirke og skjøt løs akkurat i det folk var på vei ut etter gudstjenesten. Foreløpige tall sier seks drepte. Dette er de samme gruppene som opererer i Mali, så det er ikke så usannsynlig at det skulle skje her. Men enn så lenge nyter vi (sør i Mali i hvert fall) å kunne samles åpent og trygt.

Bibelskolen

I år har vi hatt 7 elever på bibelskolen. Sammen med ektefeller og barn, har det blitt en hel flokk. Og ikke bare er de mange, men de er eksepsjonelt flotte! Både rektor, lærere og lokalmenigheten skryter av dem og den innsatsen de har gjort de fire månedene skoleåret varer. Nå skal de ha praksis. Fram til neste januar skal de være i lokalmenighetene sine og bruke det de har lært i løpet av skoleåret.

Siste søndagen de var på bibelskolen hadde de dåp. En av damene fødte ganske rett etter at skoleåret begynte. Den gutten ble selvfølgelig kalt opp etter rektor på bibelskolen, og så fikk også rektor døpt den lille før de reise hjem.

Prosjektet «Ikke reis over havet»

I april gikk startskuddet for Normisjons nye bistandsprosjekt i Mali: Ikke reis over havet! Foreløpig har vi jobbet med å få på plass et team. Vi hadde en samling her i Bamako med de tre som skal utgjøre det maliske teamet for et par uker siden. Det er tre unge menn med masse motivasjon for å gjøre en forskjell i lokalsamfunnet og hjelpe ungdommer til å se lokale løsninger istedenfor å forsøke å komme seg til Europa. Neste uke skal vi ha en samling med en prosjektkoordinator fra Norge og lokale støttespillere, for å samkjøre oss, dele informasjon og bli bedre kjent. Det gleder jeg meg til. Det er en flott gjeng de vi har ansatt. Bilder av gjengen får komme i neste fellesbrev.

Enda en oppkalling

For fire år siden hjalp vi Nayina med en kreftoperasjon. ([Klikk for å se bloggen min; Nayina med svulsten](#)) Det gjorde at hun overlevde og at de fire barna hennes fikk beholde moren sin. I fjor fikk hun enda en datter. Som takk for hjelpen valgte de å oppkalte henne etter meg. Det er en stor ære! I forrige uke var mor og datter innom kontoret. Det var veldig trivelig å se den flotte jenta, selv om hun var litt skeptisk. Det er så fint å få være med på historier som ender godt!

Vær med og be for:

- ❖ Be om fred og framtid for Mali.
- ❖ Elevene på bibelskolen som nå skal ha praksis i sine lokalmenigheter.
- ❖ Oppstart av bistandsprosjekt i Mali.

Varme hilsener,

Therese Glendrange

Sjekk ut bloggen min <http://glendrangeposten.blogspot.com/>

Jeg tror på det arbeidet Normisjon driver i Mali og Senegal. Jeg er stolt av mye av det vi oppnår, og jeg utfordrer deg til å være med å støtte på kontonr: **1503.02.13537** og merke innbetalingen med «Mali». Du må gjerne gi rikelig! ☺